

Payal
P. Pálouš

PANOPTIKUM

Scénická koláž na motivy A. Bloka/Balagančik/, A.P. Čechova a F.M. Dostojevského

Osoby : 17 mužů , 5 žen

Dekorace náznaková

Osu scénické koláže představuje pitoreskní živý sen netalentovaného autora divadelní hry, který prožije během neúspěšné zkoušky. Už samotný výčet postav /Autor, Kolombína, Bívka, Pierot, Řečník, Nezaměstnaný student, Harlekýn, Pán v černém, Pán z masce, Muž pod postelí, Barman, Předseda mystiků, Tlustá spicvatelka, První mystik, Starší pán, Stařík, Opilec, Klaun, Druhý mystik, Cizí žena, Třetí mystik, Záletná dáma/ a situací /seance, milostná scéna v budoáru, pohřeb divadelního vrátného, čekání na dostaveníčko, opilecký výjev, maškarní bal, ložnice Cizí ženy, žárlivá manželská scéna/ napovídá sám autor přiblížit divákovi specificky divadelní fantazii, jejíž hlavním tématem je věčný svár touhy a nerealizovaného snu, reprezentovaný konfliktními situacemi mezi mužem a ženou v nejrůznějších podobách.

Autor scénické koláže se rozhodl pro fantaskní ironickou rovinu, ve které dochází k prolínání snu a reality, s čitelným záměrem hledání srozumitelného jazyka ve světě zdánlivě protichůdných antagonismů a schválností. Text sám o sobě představuje volnou koláž, které může vdechnout konkrétní pevnou podobu až její realizace.

Text, který představuje čs. premiéru byl uveden v dramaturgickém plánu na sezónu 1984/85 se záměrem klubového uvedení /pravděpodobně ve výstavním pavilónu na Černé louce/. Vzhledem k tomu, že se bude jednat o čs. premiéru, doporučujeme, aby byla inscenace předána provozovateli formou předváděcího představení.

Proti realizaci textu nemáme námitek.

Zpracoval Fera

INTERNI POSUDEK
KUKOPIS -

Státní divadlo Ostrava - činohra Petra Bezruče

Pavel Palouš : Panoptikum /scénická koláž na motivy Alexandra Bloka, Fjodora Michajloviče Bostojevského a Antona Pavloviče Čechova/

režie : Pavel Palouš

výtvarník : Milan Čech j.h.

hudební spol. : Marie Krejčí

premiéra : 21.sází 1984 v prostorách výstavního pavilónu na Černé louce /shlédnuta/

Osu scénické koláže tvoří pitoreskní živý sen netalentovaného autora divadelní hry, který prožije během neúspěšné zahajovací zkoušky. Už samotný výčet postav / autor, Kolombína, dívka, Pierot, fečník, nešťálý student, Harlekýn, pán v černém, pán v masce, muž pod postelí, barman, předseda mystiků, tlustá spisovatelka, stařík, opilec, klaun, cizí žena, záletná žena/ a situací /seance, milostná scéna v budoáru, pohřeb divadelního vrátného, čekání na dostavníčko, opilecký výjev, maškarní bál, ložnice cizí ženy, žárlivá manželská scéna - / napovídá záměr autora přiblížit divákovi specificky divadelní fantazii, jejíž hlavním tématem je věčný svár mezi touhou a nerealizovaným snem, reprezentovaný vyhrocenými konfliktními situacemi.

Inscenace se odehrává v netradičním prostoru - celý pavilón výstaviště na Černé louce je optimálně využit.Úvodní scéna nevydařené zahajovací zkoušky začíná ve vestibulu, odkud se diváci společně s herci postupně přemisťují na schodiště /scéna pohybu divadelního vrátného/ a konečně i do prvního poschodí výstavního pavilónu, kde je vybudováno pět auditorium připomínající atmosféru cirkusového stanu s několika vedlejšími hracími prostory a malým jakoby pětovým jevištěm / ústřední scéna v ložnici cizí ženy/.

Dominantním rysem inscenace je fantastně ironická rovina předlohy, v níž dochází k neustálému prolínání snu a reality. Herci naplňují režisérův záměr s nepředstíranou ochutí - a tam, kde se jim daří profesionálně svládnout netradiční divadelní postupy,

daří se také získat zájem diváka, kterému potom vlastně vůbec nepůsobil potíže orientace v netradičním divadelním tvaru.

Zásadní herecký part neúspěšného divadelního režiséra /autora/ vytváří s nezvyklou lehkostí místy až štítně proměnlivými výrazovými prostředky Milan Sova. Herec nenásilně zvládá požadavky předlohy na ostrý střih do nových situací, odlišných nejenom stylem, ale především svým významem a funkcí. Diváková orientace je tak logicky směřována a hereckí partneři získávají srozumitelné impulsy k pronášením základních výrazových funkcí svého dramatického konání.

Jestliže lze inscenaci něco vytknout, potom je to především ne vždy dostatečná míra suverenity jednotlivých hereckých výpovědí. Hereci místy pospomenou na naprostou divákovu blízkost, která si přímo vynusuje čitelnou jednodušečnost v zacházení se zvolenými výrazovými prostředky - a tato výhrada se vztahuje nejenom k práci s pohybem a slovem, ale týká se i ne vždy dostatečně uvědoměného zacházení s výrazovými možnostmi, které herečkám nabízejí stylizovaný kostým a rekvizita.

Pokud se podaří v průběhu repriz jednotlivé party, ale především celkovou souhru upřemnit a vyčistit od rušivých rušivých detailů, bude to jistě ku prospěchu celé sympatické kolektivní produkce. Protože intenzita diváckého profilku je zákonitě závislá na intenzitě a přesvědčivé zacílenosti jednotlivých hereckých kreací.

zpráva o služební cestě konané ve dnech 20. - 21. září 1984 do Olomouce a Ostravy

čtvrtek 20. září - Praha H.n. 6.20 - odjezd rychlíkem do Olomouce

11.00 - příjezd do Olomouce /přesměnění jízdy do Ostravy/

12.00 - 15.00 setkání s dramaturgem Sulovským a s.Hertlo-
vou - informace o situaci v SDOŠ a připravovaných
premiérách

19.00 - 20.30 návštěva reprizy inscenace A.Casony : Stromy
umírají vstaje

20.48 - pokračování cesty do Ostravy

22.44 - příjezd do Ostravy , ubytování v soukromí

pátek 21. září - Ostrava 10.00 - 14.00 pracovní setkání s dramaturgem činehry

Petra Bezruče - informace o připravovaných titulech

19.00 - 22.00 shlédnuta premiéra scénické adaptace P.Palouše
Panoptikum, po premiéře krátké setkání s účinkují-
cími.

22.42 - odjezd do Prahy

sobota 23.září - Praha H,n 6.05 - příjezd na Hlavní nádraží

celkové náklady na služební cestu - 384.60 Kčs